

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 132. Et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

ram perniciem tui, ð Christe, at quomodo te adduxerunt? ex tetto carcere vel militum custodia ligatis manibus, & funibus & catenis circa collum, & corpus plenum fœdis spuris & sordibus, tumescentibus & maxillis & oculis, dentibus & crinibus sparsis & sanguine madidis, ut, malefactorem, qui es ipsa bonitas, ut proditorem qui es ipsa veritas. In quem vero finem? ut iudicium hominum Deus audiat de se, & sententia iniqua mortis feratur.

Quis hic se continere poterit à lacrimis? Cuius cor non rumpatur præ dolore dominum gloriæ & iustitiæ, regem cœli tam turpiter adduci & tractari videns ab hominibus, quibus tam multa præstitit bona? malum nullum. Aspice, ð anima mea, quam speciosus forma præ filiis hominum modo deformis appareat coram Iudicibus: illud speculū claritatis æternæ, cuius pulchritudinem sol & Luna miratur, quomodo obductum catenis & funibus, quantum humiliatus sedit se in concilio ad audiendam sententiam mortis: ut agnus innocens ad victimam ducatur: vere & bene cum comparat Propheta leprolo cuius nemo non horret aspectum, quando quidem amabilis Christi vultus adeo ex plagis intumuerat, sanguine obductus, phlegmatibus repletus, unguium laceratione dissectus erat, ut non esset illi species hominis neque decor.

Ergo, mi Iesu, obsecro penetret passio illa cor meum, inflammet me in gens charitas quæ hæc operata est pro me, erubescam superbus homo, vile stercus, qui me aliquid esse puto, qui obedire detrecto etiam superioribus & mandatis tuis, cum te Deum omnipotentem video paratum adeo, ut te sitas hominibus, victum catenis & humiliatum nimis pro me dicentem que cum Propheta: *Quoniam ego in flagella paratus sum.*

§. 132. *Et tradiderunt Pontio Pilato præfidi. v. 2.*

Habebant Iudæi hunc morem quoniam apud eos ius gladij habebat Cæsar, & eius vice Procurator eius, ut quem adjudicassent morti ligatum Iudici traderent, erat enim eis à Romanis ablatum jus gladij, quando Archelaus, Dux relegatus erat, & eius ditio ac bona in Fiscum Cæsaris erant redacta per Sulpicium Quirinium, teste Iosepho Iudæo, & ipse met, uti dicetur, ideo tradiderunt eum Pontio Pilato præfidi Romano, tum ut crimen iniustæ cædis à se in Pilatum transferrent, quasi non ipsi, sed Pilatus eum occiderit, tum ut videretur Christus iustius damnatus, utpote non ipsorum tantum Iudæorum, sed gentilis etiam præfidi iudicio, tum ut à gentilibus durius tractaretur, adeoque crucifigeretur turpissimo illo genere supplicij, quod Iudæis erat execrabile, denique ex Dei consilio, ut indicaretur Christum à Iudæis dandum esse gentibus cum Evangelio & regno suo, & qui-

dem

dem jure merito, quoniam eum à se ablegarunt, & gentibus tradiderunt, & sic utrisque factus est redemptio & salus.

Eccel peccator, pro te hodie traditur Dominus in manus gentilium, & ducitur ad Pilatum breui educendus ad supplicium.

Ecce quomodo innocens Iosephus à fratribus suis traditur Ismaelitis: Ecce quomodo fortissimus noster Sampson traditur à sua Dalila, id est Synagoga, in manus Philistinorum incircumcisorum.

Surge ergò, anima mea, sequere Dominum tuum, sequere sanctissima vestigia humilitatis eius, patientiæ, obedientiæ & resignationis usque ad mortem crucis: sed & ô clementissime Deus, miserere miserimæ creaturæ tuæ, quando quidem magnam tibi confiteor infirmitatem & peruersitatem meam qua & ego te sæpe à me repali & alijs tradidi. Nihilominus adiuua me Domine Deus, ut te sequar & me ipsum abnegem, naturamque meam voluptuariam ita crucifigam, ut peccato ad sanguinem usque reluctet, nihil enim possum absque auxilio gratiæ tuæ.

§. 133. *Tunc videns Iudas, qui eum tradidit, quod damnatus esset. v. 3.*

Hic Euangelista relicto tantisper Christo apud Pontium Pilatum præsidem, describit, quid fecerit Iudas Traditor, quonam deuenit, & quomodo peccatum traditionis in illo confestim fuerit punitum, ut vel sic abstererentur cæteri socij Iudæ. Ait autem: Tunc videns Iudas qui eum tradidit, quod damnatus esset, hoc est quando vidit præter suam opinionem Iudas qui eum tradidit, (ad distinctionem Iudæ Thadæi discipuli Christi fidelis) quod Christus damnatus esset in concilio Iudæorum, Seniorum & Principum, & quod iam traditus esset præsidi Romanorum ad exequendam sententiam mortis, purabat enim forte avarus homo & fur aut liberandum Christum per Iudæos ob varia in eos beneficia, aut euasurum è manibus eorum sicut alias, aut facinus suum, in seruore concupiscentiæ suæ pecuniariæ, non ita ponderauerat, pœnituit eum facti, non solum propter offensum Deum, sed quod omne in posterum pecuniæ in Christi familia tractandæ & usurpandæ commercium ac lucrum amicæ cessaret, abrogatâ familia, cuius ipse fuisset procurator, temporaliumque custos, & proinde inermis, sine auctoritate omni, imo inglorius & contemptus apud omnes esset futurus, quæ consideratio & metus inde proueniens ad eum in homine cupiditatibus dedito intumuerunt, ut collatione pecuniariæ summæ adeo paruæ, & mali sui, in quod se ingererat, adeo vasti, animo linguæ, & vertigine inquietudineque immani, veluti intemperie quadam Melancholica agitari inciperet. Ita ut in corde eius tanquam in theatro quodam confusio, cupiditas, damnum,

L

con-